

Johann Georg Dorsche

Rector Universitatis Rostochiensis Johannes Georgius Dorscheus D. & Professor Theologus, Ad Exequias Florentissimi Pueri Conradi Schuckmann/ Rostochiensis, die X. Iulii ... morte extincti, Quas Moestissima Mater hodie ... paratura est, praesentia numerosa cohonestandas Omnes omnium ordinum ... invitat & exhortatur ...

[Rostock]: Kilius, 1659

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777426676>

Druck Freier Zugang

Dorscheus, J. G.,
in
C. Schvckmann (Joha)

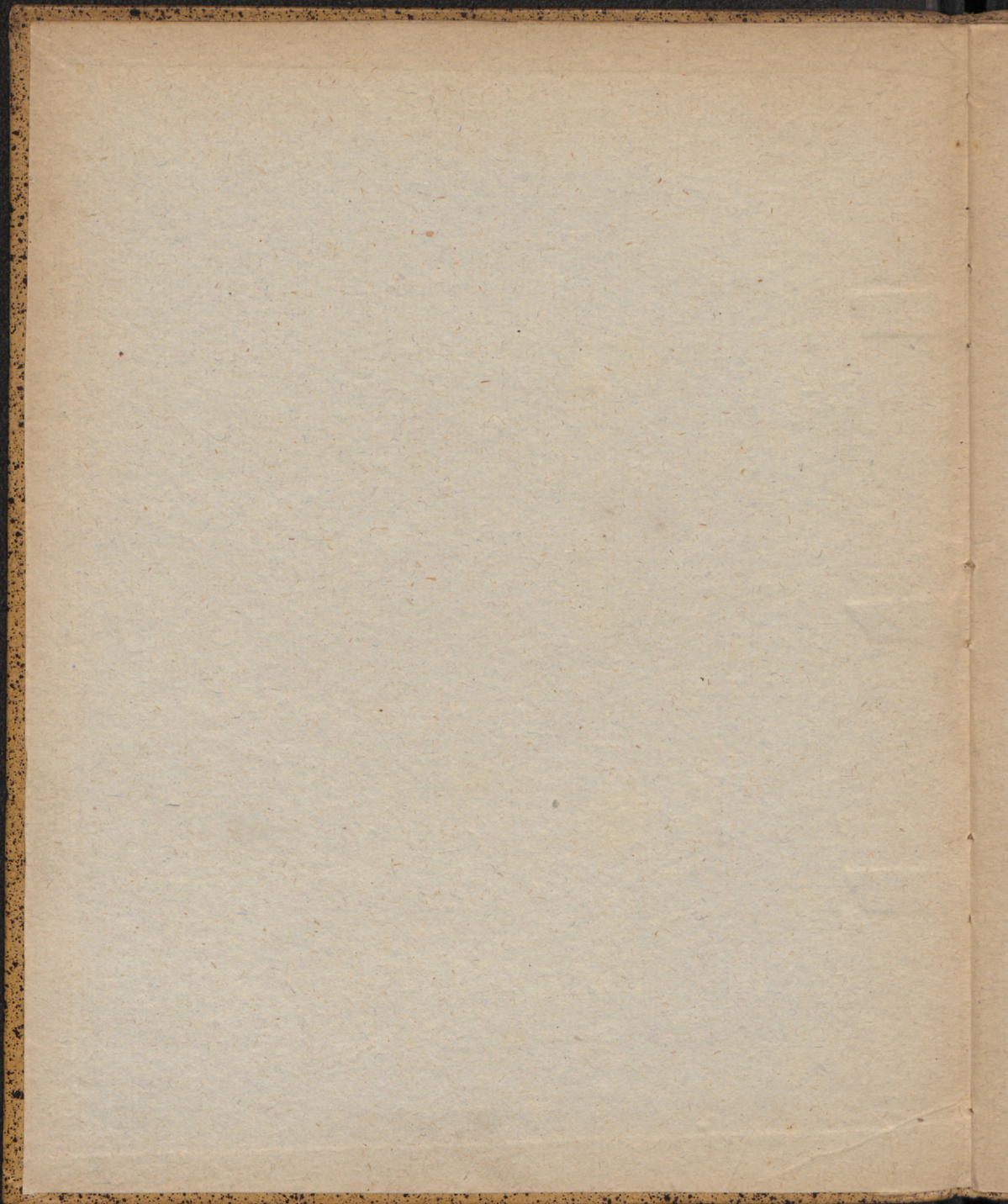
Rostock, 1659.

angebunden ein Leinwandgedr. (Theoria functionis)

*auf demselben
C. Schvckmann (Vater) 1659*

4

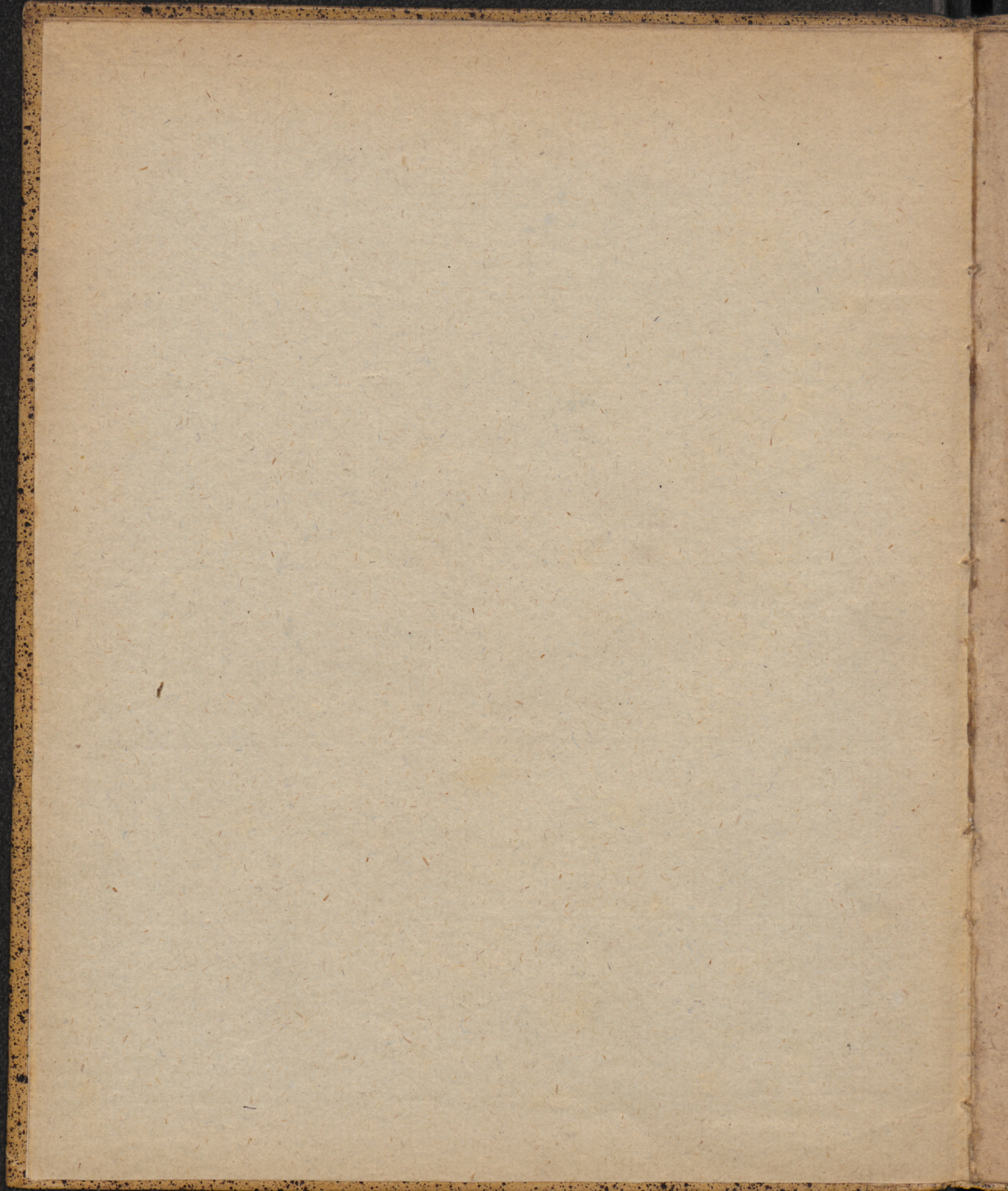

RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
JOHANNES GEORGIUS
DORSCHENS D. & PRO-
FESSOR THEOLOGUS,

AD EXEQVIAS
FLORENTISSIMI PUERI

CONRADI
SCHÖCKMANN

ROSTOCHIENSIS,

die X. Julii, hora I. noct. placidissima
morte extincti,

Quas

Mœstissima MATER

hodie hora I. pomeridiana, h. e. XIV. Jul.
illi paratura est,

præsentia numerosa cohonestandas

Omnes omnium ordinum Literatos & literarum
fautores, Cives præprimis Academicos,
velut

ad mortalitatis per omnes ætates grassantis theatrum
peramanter & studiosè invitat & exhortatur

Salutem perennem precatus!

Typis Hæredum NICOLAI KILII, Acad. Typ.
ANNO M. DC. LIX.

BONAVENTURA hodie in fastis nostris
lucet. Alii eum *Emtychium* vocant, quod no-
mini Bonaventuræ responderet. Alii *Eustachium*.
Alii *Fidanzam*, seu *Fidanzium* appellant. Ordini Fran-
ciscanorum, quos *Minores* vocant, se addixit ille, & sub
Alexandro ab Ales, scriptore illius seculi famigeratissimo,
Theologiam, quam vocant, scholasticam egregio profe-
ctu complexus est. Dicebatur adeo mores & scientiam
cum pietate conjunxisse, ut idem ipse Præceptor ejus *Ale-
xander ab Ales* de eo dicere soleret, videri sibi, *Adamum in
Bonaventura non peccasse*, quod eatenus concedi potest, qua-
tenus certissimum est, Bonaventuram, uti omnes homi-
nes, (Rom. 5, 12.) in Adamo peccasse. Insigniter in laudes
ejus assurgit *Joh. Gerson Cancellarius Ac. Parisiensis*, in opus-
culo *de libris legendis, consid. s.* cum ait: *Singulariter inter omnes
Doctores Ecclesiæ Catholicos videtur B. Bonaventura idoneus, &
securissimus ad illuminandum intellectum & ad illuminandum
affectum.* Hoc nomine illi plerisque aliis Theologis præfert, quod,
ut *solidus est*, inquit, *pius, securus, & devotus*, sic recedit, quoad
ejus fieri potest, à curiositate, neque positiones immiscet extraneas,
vel doctrinas seculares *Dialecticas aut Philosophicas theologicas
terminis obumbratas, more multorum: sed dum studet illumina-
tioni intellectus, totum refert ad pietatem ac religiositatem affe-
ctus.* Quare, subdit idem, factum est, ut ab indevotis schola-
sticis (quales proh dolor & nos habemus plurimos) quorū
proh dolor major est numerus, ipse minime extiterit frequentatus.
Sic *Gerson*, qui alibi ita Bonaventuram extollit, ut *Sera-
phicum Doctorem* vocet, & *Cherubicum*, adeoque *promeritum*,
ut instar *Cherubim & Seraphim in Ecclesia magni fiat.* *Johannes
Trittenhemius*, Abbas *Spanhemensis de script. Eccl.* hoc
eum maectat elogio: *S. Bonaventura in scribendo profundus,
non verbosus; subtilis, non curiosus; disertus, non vanus; flama
mantia, non instantia verba proferens.* Unde & securius legitur
& faci,

*Et facilius ab amante intelligitur; Et utilius frequentatur. Pauci verò scribendo libros docuerunt utrumq;. Bonaventura a. Et multos superavit Et paucos, dum ejus doctrina devotionem, devotio instruit doctrinam. Si ergo Et doctus vis esse, Et devotus, illius opusculis esto intentus. Thomas Aquinas, qui eodem tempore cum eo vixit. (utrumq; enim Card. Bellarminus de scriptoribus Ecclesiasticis in ann. Chr. 1262 collocat pag. 365.) eum dum viveret sanctum appellavit. Natus est Balneoregii, quæ Pontificiæ jurisdictionis urbs est, Hetruriæ finitima. Adjunxit se ordini & societati Franciscanorum, cujus postea Minister generalis factus est. Insuper Albanensis Episcopatus ipsi collatus est. Cardinalis creatur à Gregorio X. non in feriis Pentecostes & in Concilio Lugdunensi, ut multi scribunt, quos refutat Card. Bellarm. l. c. sed ante concilium, & forte A. 1275. m. Decemb. Nam in ipso Concilio Lugdunensi, quod *Occumenicum* vocatur & numerosissimo Ecclesiasticorum confluxu celebre fuit, tempore Gregorii X. Pontificis, & Rudolphi Rom. Imp. ac Michaelis Palæologi Constantino-pol. Imp. celebrato, quod Romæ primum fuit editum, postea insertum Tom. 3 part. 2. Concilior. pag. 738. Et seqq. invenitur S. Bonaventuram residere cum cœteris in prima sessione. Prima sessio celebrata est Anno 1274. d. 7. Maji, triduo ante Ascensionis festum. Unde fallitur Anton. Possevinus cum in apparatu p. 233. illam sententiam, quæ in ipso Concilio eum fuisse mortuum tradit, retinet. Nec fortassis verum est, quod idem scribit, post obitum illum miraculis claruisse. Sixtus IV. vanissima arrogantia eum in sanctorum catalogum retulit. Lugduni in Galliis sepultus fuit. Valde deplorat Possevinus, quod corpus ejus, cui Catholicæ plurimam semper venerationem exhibuerunt, cujusq; nomini in Dei gloriam insigne, quod extat, templum excitassent, anno superioris sexagesimo primo Calviniani in profluentem*

Araris,

Araris, qui mox in Rhodanum influit, projecerint, sicut & alia corpora Sanctorum Irenæi, & aliorum, vel combusserunt, vel disseperunt. Gaudet tñ., caput sive cranium Bonaventuræ servatum fuisse opera pii Religiosi ejusdem ordinis, miris ob id cruciatibus ab iis affecti, ut Ecclesia thesauros & vasa sacra promeret, quod constanter tacuit: & addit Possevinus: Hisce rebus cum eodem tempore Lugduni interfuerim, nolui rem tacere, ut & quoddam martyrii genus in Bonaventuræ corpore tanto post tempore fuisse intelligatur. Laurentius Surius in vitis Sanctorum tom. 4. mense Julio recenset vitam ejus Oratione expositam ab Octavio Martiniano Sueffano sacri Confistorii Advocato coram Sixto IV. Pontifice M. cum Regum & aliorum Principum nomine. imò voto totius Christiani orbis dementati peteret, ut in sanctorum numerum Bonaventura referretur; est verò oratio ea à Surio circumcisa, & resecta, quæ ipse ad historiam parum profutura ex ingenio suo judicaverat. Repetiit vitam ejus Petrus Galefinus superiori seculo. Extant Sixti IV. Pontificis diplomata Tom. 2. opuscul. Bonaventuræ, editionis Vaticanæ Bibliothecæ, memorante Cæs. Baronio in notis ad Martyrol. Roman. Julii 14. p. 430. Nam in editione antiqua Argentoratensi A. 1495. illud non reperio. Occurrit a. T. 2. opusc. p. 325. Apologeticum Bonaventuræ contra objectionem Clericorum, qui contra Franciscanos querebantur: quod ipsis surripiunt elemosynas, quæ Clericis darentur, se Franciscani non essent: quod detrahant eis in populo, & confuadant eos in prædicationibus suis, vitia eorum propalando: quod suadeant hominibus, ne Clericis confiteantur, nec dent eis oblationes & alia, quæ deberent, cum Franciscani potius, quam Clerici sint, qui pro animabus Laicorum rationem sint reddituri Domino. In responsione ad hæc accusationis Franciscanorum capita Bonaventura plurima Clericis exprobrat, quæ corruptissimos illorum mores detegunt, quæ alibi explicanda sunt

sunt

sunt. Plura etiam de Bonaventura habet Antoninus Florentinus in 3 part. histor. tit. 24. c. 8 & 9. Abrahamus Bzovius Polonus, Dominicanus religione, audaciâ historicus, (ut cum vocat Johann. Georg. Herwartus Cancellarius Bavarius in vindictis Ludovici Bavari Bzovio oppositis) in contin. Anal. Ecclesiast. T. 13. ann. Chr. 1270. num. 13. ita in extollendo Bonaventura rhetoricatur. Ille qui in cælis formavit Arcturū & Orionē, & hyadas, & auroram & Solem ad exumbrandas quantas quantas cæcas noctes etiam hoc seculo & anno non pauciores stellas, in perpetuas æternitates lucentes, sive suscitavit, sive conservavit, sive etiam excitavit ad discutiendas tenebras, ad sagittas in die volantes retundendas, & ad incursum demoniumq; meridianum depellendum inter reliqua Ecclesiæ sydera, D Bonaventura Ordinis Minorum & D Thomas Aquinas Ordinis Predicatorū, tenebrionibus suffundendis & erroribus exterminandis, tum verbo, tum scriptione supra omnes reliquos hujus & plurimorum aliorum seculorum Doctores, plurimum lucis affuderūt. D. Thomas fere solus Manichæos, quos hoc tempore impugnabat, sibi designarat. Aliquando à D. Ludovico Rege Gallorum ad convivium invitatus atq; mensæ assidens, non potuit ardorem, quo Manichæos impugnare flagrabat, non prodere. Ex vehementissima enim meditatione in extasi raptus, & tandem ad se reversus, mensa manu percussa, Conclusum est, inquit, contra Manichæos. Non impar viribus D. Bonaventura utroq; (Manichæos & Waldenses) utroq; lacerto armatus exagitavit, prostravit & prostravit. Si vera sunt ea, quæ Bzovius eodem Tomo ad ann. Chr. 1275. n. 9. scribit, quo magis scientiâ & dignitate emerferat, eò magis mentis humilitate semetipsum deprimebat. Neq; n. ut pleriq; literarum scientiâ inflati vilia ministeria fastidiebat, sed tanta alacritate eaq; spontanea, domestica munia obibat, ut aliis non modo ingentem admirationem, sed superioribus etiam, cum ab ejusmodi officiis impedire conantibus indignationem, si diceret licet, commoveret. Neq; segnitas interini charitatis officia præstabat, cum oculis in omnes fratres intentis

alios tristitia affectos dulcissimis verbis solabatur, alios professionis suae poenitentes monebat atq; confirmabat, tanta gratia & autoritate, ut nullus ab eo discederet, quin libens ceptum iter professionis prosequeretur. Infirmorum praeterea cura supra quam credibile est oblectabatur, & quo gravioribus magisq; contagiosis morbis conflictarentur, eò magis se totum illorum obsequio applicabat. Quibus officiis cum majorem diei partem absumeret, non eo minor erat in publicis lectionibus, & interpretationibus scripturarum, quas tantis luminibus illustrabat, ut ipse autor illorum non immerito putaretur. In capitibus verò & quaestionibus ad totius ordinis salutem decidendis tanta illius erat sapientia, ut cuncta ad illius iudicium tanquam ad Lydium lapidem explorarentur. Haec & alia plura Bzovius. Ex quibus id tantum notamus, quod sub finem ab eo additur: Anno post ejus obitum 160. cum ejus corpus in novam basilicam transferretur, reliqua parte alioquin exesa, caput tamen solidum, capillamentum haerens, labia, dentes & lingua in nullo à vitali statu aut colore demutata reperta sunt. Si corpus Bonaventurae, cum in novam Basilicam Lugduni translatum est, usq; adeò fuit exesum, ut solum caput solidum & capillamentum haerens, & labia, dentes, lingua in nullo à vitali statu aut colore demutata reperta sint, cur adeò in Calvinianos destomachatur Possesvinus, quod corpus ejus in profluentem Araris dejecerint, ut tandem in Rhodanum diffunderet? Si centum & sexaginta annis post obitum jam corpus planè fuit exesum atq; consumptum, quid superfuisse putabimus tempore vastationis Calvinianorum, de qua conqueritur Possesvinus, quae centum viginti & ultra annis postea demum contigit? Imò si centum & viginti annis post depositionem in novam Basilicam Lugdunensem jam caput, quod tempore translationis in eam adhuc fuit solidum &c. adeò fuit detritum & comminutum, ut praeter eranium nihil superfuerit, quid arbitramur de exesis corporis reliquiis, quales erant 160. annis post sepulturam Bonaventurae, tempore grassantium,

de quibus conqueritur Possévinus, Calvinianorum? Plu-
ra de Bonaventura, quæ & in scriptis & in factis ejus an-
notare in proclivi est, nunc non addimus. Transimus ad
puerulum nostrum, quem ad BONAVENTURA trans-
tulit optimus maximus Deus. Amplissimus ejus Pater
p. m. cum spem de eo uterus connubialis promitteret,
BONAVENTURA de eo sibi pollicitus est, quæ amœ-
nissima pueritia, adolescentia florida, juvent9 ad omnem
virtutem composita suppeditatura esset. Sed ille ad æter-
na bona ventura præreptus est, ut in his terris hoc bonum
venturum videre non potuerit. Pientissima Mater, quod
conceperat BONUM VENTURUM, tandem incom-
parabili cum voluptate ulnis fidelibus exceperat; & jam
parenti exosculandum porrigere gestiens novum fense-
rat luctum ex eo, quod eum in communionem suorum
gaudiorum advocare non potuerit. O quoties coelum sol-
licitabat & madentibus suspexerat oculis, ut eum in com-
munionem illam desideratissimam adscisceret! Sed ali-
ter visum est illi, qui omnibus optimè providet. Cum Pa-
renti descendere incommodum esset, nec opportunum,
transtulit Filioli animam, pulcherrimam ejus partem, ad
Parentem summus Pater. Non invidet optima Mater
Parenti hoc gaudium, quod ex Filioli conspectu haurit:
nec Filiolo has delicias, quas ex Parentis in coelis ample-
xibus sentit, qui si in terris diutius mansisset & ad eam ex-
crevisset ætatem, quæ Parentem noscit & requirit, serò
demum boni amissi damna senturus fuisset. Sed ad filioli
nostri origines redeamus. Originem in his terris habuit
Rostochii Ann. Chr. 1659. 18. Jun. circa horam I. noctur-
nam. Patrem habuit Consultissimum & excellentissimum
virum, Dn. CUNRADUM Schuckman / J. U. D. & Profes-
sorem Vicarium, Judicii Provincialis Assessorum designa-
tum, vix trib9 abhinc mensibus magno apud bonos quos-
cunq; sui desiderio relicto nobis sublatum; Matrem flo-

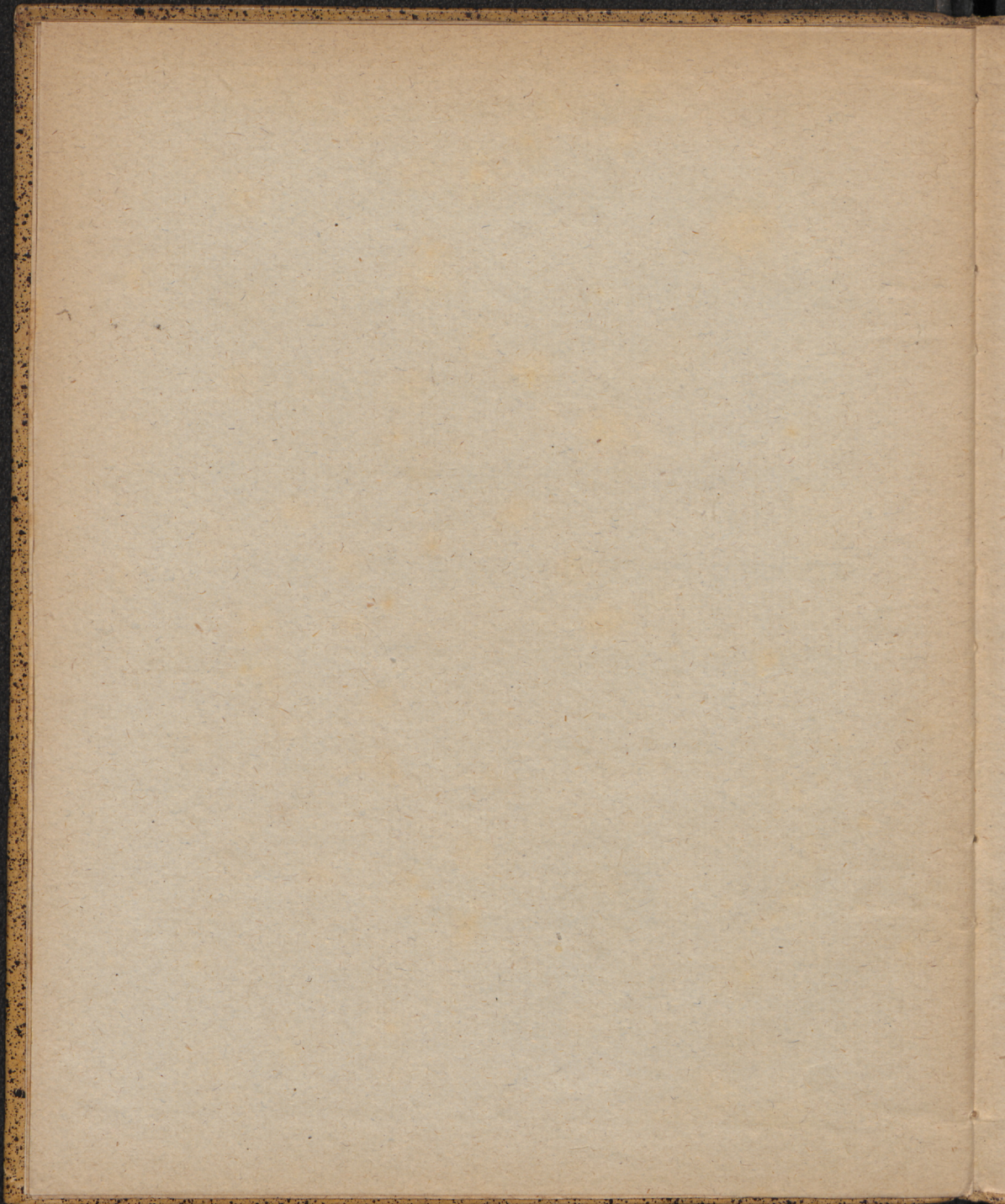

Rentissimā feminā, DN. ANNAM CATHARINAM
 Nesen/ viduam moeroribus cumulatissimam, & procul du-
 bio coelestibus etiam solatiis dirandam. Avum paternum
 habuit Virum Amplissimum & Excellentissimum Dn. D.
 HENRICUM Schuckman / Jctum consummatissimum,
 Antecessorē in Codicis Professione clarissimum, Consi-
 storiiq; Ducalis Assessorē nunquam sine elogio memo-
 randum, p. m. Aviam paternam habuit emendatissimam
 matronam ANNAM Stechawin/ amplissimi viri Dn. Alberti Stechowen
 Praefecti ad S. Petri, filiam, p. m. Avum maternum habuit prudentis, vi-
 rum Dn. Joachimum Nesen, civitatis hujus Senatorem meritis. Aviam
 maternā habuit eximiā florentissimāq; matronam Annam Sibrandiam,
 amplis. & Excellentis. viri Dn. Johannis Sibrandi, Jcti & Antecessoris
 primum Academici, deinde Syndici hujus civitatis clarissimi filiam, quae
 postquam conjunctissimo marito Dn. Nesenjo viduata fuit, nunc in tha-
 lamo Amplis. & Excellentis. Dn. Reinholdi von Gehren Senioris, pru-
 dentissimi hujus civitatis Nestoris & Syndici emeritissimi felicissime degit.
 Proavum paternum habuit virum honoratissimum, Hermannum
 Schuckman/ civem Osnabrug. in Westphalia ornatissimum. Proaviam
 paternam habuit feminā pietate & virtute condecoratissimam Annam
 Flörtens. Proavum maternum habuit spectatis. virum, Dn. Johannem
 Nesen/ civem Gustrovient. praecipuum. Proaviam maternam feminam
 multis ornamentis conspicuam Annam Gerffenbergers. Ex his cum pau-
 cos in his terris superstites habuisset infans ornatissimus, in caelos ad plu-
 res transmigrandum illi fuerat, ut inter BONAVENTURA majores su-
 os amplecteretur. Itaq; postquā novā originem in regno gratiae per salu-
 tare regenerationis lavacrū consecut⁹ & paterni nominis symbolo muni-
 t⁹ fuisset inq; vitæ librū relat⁹, in regnū glorię animulā ejus transulit deus
 misericors, postquam hujus lucis usura fruebatur per 22. dies, & ad extre-
 mū catarrho suffocativo interveniente à corpore separabatur. Jam igitur
 BONA VENTURA nobis ipsi BONAPRÆSENTIA sunt, quibus in so-
 cietate incomparabili fruetur usq; ad magnū consummationis omnium
 diem, quo tenellum hoc corpusculum, ad cujus funerationem, hodie faci-
 endam, amice & piē nunc invito, animā æquabitur & florebit perenni-
 ter. Venite ergo, ô mei, ad exequias pueruli pridem pulcherrimi, & pro-
 sapiam corpusculi. honesta ad tumbam deductione veneramini. Ita hæc
 requirit! Ita vestra poscit pietas! Perfer. Rostoch. sub Sigillo Acad.
 An. Ch. 1659. 14. Julii. *Conventus fiet ad horā 1. in templo Jacobo.*

de quibus conqueritur Possévinus, Calvinian
ra de Bonaventura, quæ & in scriptis & in fa
notare in proclivi est, nunc non addimus. T
puerulum nostrum, quem ad BONAVENT
tulit optimus maximus Deus. Amplissimus
p. m. cum spem de eo uteris connubialis pr
BONAVENTURA de eo sibi pollicitus est
nissima pueritia, adolescentia florida, juvent
virtutem composita suppeditatura esset. Sed
na bona ventura præreptus est, ut in his terris
venturum videre non potuerit. Pientissima
conceperat BONUM VENTURUM, tan
parabili cum voluptate ulnis fidelibus excep
parenti exosculandum porrigere gestiens no
rat luctum ex eo, quod cum in communio
gaudiorum advocare non potuerit. O quotie
licitabat & madentibus suspexerat oculis, ut e
munionem illam desideratissimam adsciscer
ter visum est illi, qui omnibus optime provid
renti descendere incommodum esset, nec op
transtulit Filioli animam, pulcherrimam eju
Parentem summus Pater. Non invidet op
Parenti hoc gaudium, quod ex Filioli consp
nec Filiolo has delicias, quas ex Parentis in c
xibus sentit, qui si in terris diutius mansisset &
crevisset ætatem, quæ Parentem noscit & re
demum boni amissi damna sensurus fuisset. S
nostri origines redeamus. Originem in his
Rostochii Ann. Chr. 1659. 18. Jun. circa hora
nam. Patrem habuit Consultissimum & excel
virum, Dn. CUNRADUM Schuckman / J. U.
forem Vicarium, Judicium Provincialis Affesio
tum, vix tribus abhinc mensibus magno apud
cunq; sui desiderio relicto ne bis sublatum

